

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției »Telegrafului Român«, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Speculă diplomatică.

Sibiiu, 23 Iunie n.

E lucru cunoscut, că puterile din împătrita înțelegere caută mereu să-și arate, prin diplomații lor, dragostea și bunăvoința față de puterile mici, cari până acum și-au păstrat neutralitatea și n'au intrat și ele în valurile groaznicului războiu mondial.

Mai ales asupra României, Bulgariei și Greciei se fac presiuni neconținute, pentru a le îndupleca să intre și ele în horă, să sară și să scoată ele din foc castanele, pentru cari și-au fript bișnor degetele Rușii, precum și le-or frige pe rând și ceilalți. Și se fac promisiuni posibile și imposibile țărilor acestora neutre, firește, din aceea ce e a altora, numai ca să iasă odată din nepăsarea atât de supărăcioasă pentru cei din împătrita înțelegere, a căror situație desperată numai statele balcanice ar mai putea-o salva.

Dar e clar, că promisiunile făcute cu privire la întregirea statelor balcanice cu teritorii streine nu se fac, decât numai în scopul de a le prinde în cursă, contându-se probabil la credulitatea și naivitatea oamenilor, la strada înconștiență și iresponsabilă, care va putea și aci se terorizeze bărbății cumiți, ca și în Italia. Că nu sunt sincere promisiunile făcute, și că ele se fac numai din *speculă*, se evidențiază destul de bine din felul cum sunt făcute.

Ce se promite Bulgariei de pildă? I se promite partea din Macedonia, care în urma sfârșitului tragic pentru Bulgari al războiului al doilea balcanic a ajuns sub stăpânire sârbească. Se cere însă, ca Bulgaria să intre numai decât în acțiune și să ajute antantei se pună mâna pe Constantinopol și pe Dardanele. După sevârșirea acestui act de bravură, pe care antanta singură nu-l poate sevârși, Bulgarii *pot* să intre în Macedonia și să-și iee partea care li se cuvine!

Am înțeles bine rostul propunerii, și de sigur că tot atât de bine l-au înțeles și cei dela conducerea statului bulgar. Se între Bulgarii cu trupele lor în acțiune pentru cucerirea Constantinopolului și a strămtorilor pe seama Rusiei, și apoi pot se iee Macedonia. Dar cu ce se o mai iee, dacă trupele lor vor sângera și se vor nimici cu totul la Constantinopol și pe drum până la Constantinopol? Sârbia poate să doarmă liniștită, căci pe calea aceasta nu va perde Macedonia.

Tot atât de șireată e apoi și ademenitoarea propunere făcută României din partea antantei. I se dă adecă Ardealul; n'are decât să intre fără amânare în Ardeal și să-și l ocupe. Se între cu

întreaga ei armată, iar Rusia îi dă ajutor însemnat, îi pune la dispoziție un milion de soldați.

Las că dacă Rusia ar mai avea undeva o armată de un milion, nu ar ținea-o rezervată pe seama Românilor, ci ar fi trimis-o de mult în Galiția, ca să impedeze înaintarea și victoriile frumoase ale trupelor germane și austro-ungare; dar se presupunem că o are. Care ar fi situația ce s'ar putea naște și care de fapt s'ar naște cu siguranță dacă s'ar primi ofertul din partea României? România ar intra cu întreaga ei armată în Ardeal, pățind însă în Carpați aceea ce a pățit și Rusia; armata ei ar sângera de geaba, s'ar nimici, iar milionul de Ruși, intrând în România, sub pretextul că îi sare întru ajutor, ar devasta-o dela un capăt până la celălalt, cum a fost devastată Galiția și Bucovina, și în urmă și-ar lua drumul spre Sârbia, pentru a scoate din belea pe protejații Rușiei, pe Sârbi. România s'ar alege numai cu pierderile enorme și cu răsetele diplomaților puterilor din antantă.

Eatăta nesinceritate, atâta perfidie în propunerile acestea diplomatice, în promisiunile acestea ale antantei, încât miop de tot și lipsit de simțul judecății clare trebuie se fie acela, care poate să le mai dea crezământ. Mai ales cu scopurile pe cari le urmărește Rusia ar trebui se fie în curat fiecare Român și să știe, că idealul cel mare național rusesc este împreunarea tuturor Slavilor, iar în această mare slavă România formează o insulă, o pedecă mare, care trebuie delăturată. Interesele Rusiei nu admit deci o Românie mare și tare, ci din contră, o Românie mică, slabă, ascultătoare de Rusia. Și dacă Rusia promite astăzi României „întregirea neamului“, — o face numai din *speculă*. N'are să-i dea ajutor României, ca să se mărească, nici în cazul dacă ar eși învingătoare din războiu, — ceeace acum e exclus cu desăvârșire, — și cu atât mai puțin ajutor poate să-i dea în cazul, că va fi bătută strașnic, ceeace e sigur.

Nici când Rusia n'a fost binevoitoare neamului românesc și n'are să fie nici în viitor, nici odată. Dovadă fapta ei, cunoscută de toți, dela 1878, când a luat Basarabia, drept recunoștință față de România, pentru ajutorul eficace dat în războiul contra Turciei. Și nime n'a cunoscut primejdia rusască atât de bine, ca fericitul *Simeon Bărnuțiu*, care într-o consfătuire a comitetului național dela 1849, când a fost vorba despre cererea unui ajutor din partea Rusiei, a sărit indignat dela masă și a rostit memorabilele cuvinte: „*Decât cu Muscalii, mai bine cu Ungurii!*“ El era deci gata mai

curând să se împace cu aceia, în contra cărora își pornise neamul la luptă, decât să-i învingă cu ajutorul Muscalilor!

Locul României deci, în cazul că se va decide să iasă din neutralitate, nu poate se fie la nici un cas lângă puterile egoiste din împătrita înțelegere, ci numai lângă puterile centrale, cari au mare interes, ca se existe o Românie tare, pentru a forma stavilă în contra slavismului.

Pețitorii României. Ziarul «Fremdenblatt» dela Viena primește prin Sofia știrea dela București, că ultimul consiliu de ministri ținut acolo s'a ocupat cu nouele propuneri făcute României din partea antantei, pentru ca să-i sară întru ajutor, și că propunerile au fost respinse în întregime, ca neacceptabile din partea statului român. Pețitorii României au fost deci de nou corfați.

Soartea neamului românesc.

(b.) Există o lege în natură, o regulă pe pământ, că tot ce este inficiat de germenul putreziciunii are se dispară, mai curând sau mai târziu. Se menține și se desvoaltă numai aceea ce este deplin sănătos. În viața popoarelor declinul este determinat prin degenerarea morală și fizică, iar înălțarea prin forță de rezistență, sau prin aptitudini extraordinare de expansiune etnică.

Așa vedem la Germani această forță de expansiune desvoltată într'un chip deosebit. La Francezi puterea de rezistență este singurul scut pentru apărarea ființei lor etnice ce le-a mai ramas. Rușii dimpotrivă sunt în declin vădit în amândouă aceste direcțiuni. Pe Englezi nu-i putem clasifica încă nici într'una, nici în cealaltă parte, căci ei și-au ajuns apogeul înălțimii lor morale și materiale deja de mult, și să poate, că tocmai actualele momente să le aducă o cădere repede și dezastruoasă pentru totdeauna. Italienii apoi abia au intrat în arena în care să dă proba de forță a națiunilor, deci asupra lor nu ne putem pronunța încă.

În general soartea națiunilor atârână dela desfășurarea acestui conflict, din care popoarele rezistente se vor menține, cele slabe vor fi, dacă nu chiar nimicite, la tot cazul reduse cu desăvârșire, iar viitorul va fi al popoarelor apte de expansiune.

Care va fi soartea neamului românesc? se va întreba oricare dintre noi.

Românii din monarhia austro-ungară și Românii din Rusia au fost puși la grea probă în acest conflict. Românii din monarhie au dovedit o forță de rezistență extraordinară în fața dușmanilor, când aceștia erau de trei, de patru, de opt ori mai tari decât trupele noastre. Și au dovedit o forță de expansiune ne mai pomenită,

când se găseau egali, sau chiar numai în fața unei îndoite puteri.

Prin urmare poporul românesc din monarhie este o forță de expansiune. Despre Basarabeni n'am putea spune același lucru. Aici poate forța de rezistență a fost destul de bună, puterea expansivă însă aproape nulă, ceeace e numai o urmare a stării sufletești a bieților nostri frați de dincolo de Prut.

Căci Basarabeauul știe foarte bine, că oricât ar lupta de îndărjit, victoria Rusului n'are se schimbe soarta Românilor basarabeani. Autocratismul și despotismul moscovit are se fie cu atât mai apăsător, cu cât va ajunge mai puternic. Și de aceea Basarabeauul nu luptă pentru un ideal propriu, ci pentru un ideal, care nu este al său, ci al rasei străine ce-l stăpânește.

Românul ungurean însă luptă cu nădejdea pozitivă în sufletul său, că biruința monarhiei în afară va însemna și biruința internă a dreptății asupra împilării.

Statul nostru nu este un stat absolutist, ci constituțional, și ceice au abuzat de această constituție n'au fost Românii, cari împreună cu Maiestatea Sa au ținut foarte mult la respectarea acestei legi a statului ungar, întemeiat pe dreptul egal al popoarelor sale. Ca și Augustul nostru Monarh, așa și credincioșii lui Români, au ținut cu sfințenie la stălpul patriei și al dinastiei, dând Cesarului ce este al Cesarului, și cerând pentru ei numai atât cât li se cuvine.

Alții însă n'au vrut în anumite timpuri să dea nici măcar atât, cât se cuvenea Cesarului, n'au vrut să dea soldați câți trebuiau, iar celorlalte popoare nu li-au acordat nici dreptul la existența lor națională.

Soartea neamului românesc a fost prin urmare una dintre cele mai rele până la izbucnirea acestui războiu. Războiul însă a lămurit pe deplin forța noastră de energie și de expansiune și a scos la iveală păcatele tinerețelor constituției ungare, punând în evidență lipsa de pricepere a vechilor conducători maghiari, cari au făcut greșeli ce se puteau răzbuna amar, dacă astăzi patria maghiară era avizată numai și numai la apărarea din partea unei armate maghiare independente.

Din greșelile trecutului, șovinismul maghiar a putut abia acum să învețe ce va se zică: Românul, Germanul, Croatul, Sârbul, Slovacele austro-ungar, cari până acum în ochii lui tulburi nu erau decât toți maghiari certificați cu «buzes străine». Nu buzele însă, ci sufletul unui popor determină iubirea de patrie și forța lui de expansiune. Și cum în acest războiu Românii din monarhie se dovedesc de cel mai redutabil element militar, rolul lor în cadrul constituției ungare va trebui se aibe un loc prim, nu numai ca element de cultură, independentă națională, ci și de influență politică în mersul treburilor de stat, dacă este, ca acest organism consti-

tuțional să se menție la vaza, la care va fi ridicat pe urma victoriei finale a armelor noastre, cari nu sunt numai maghiare, ci sunt armele patriei și ale gloriosului nostru Monarh, purtate cu atâta vitejie de toate iubitele sale popoare.

Răspuns

la „Reflexiunile” părintelui Dr. Ioan Stanciu, privitoare la „Propunerea părintelui econom C. Nazarie”.

De Ioan Popa, paroh.

Incepusem a deveni impacient, a simți în suflet o mâhnire aproape neexplicabilă, văzând că sfârșitul unei luni se încheiase și încă nici un glas, din nici o parte, nu s'a auzit rostindu-se asupra propunerii, după mine de mare însemnatate, a părintelui econom C. Nazarie. Totuși nu-mi venea a crede într'un așa de izbitor indiferentism, față de o chestie atât de importantă.

Și în parte nu m'am înșelat. Zic în parte. Căci nădăjduiam să văd un număr mai însemnat de preoți, din diferite laturi ale mitropoliei, luând parte la discuție și potrivit cu împrejurările și obiceiurile locale, mai ales însă cu vederile și simțimentele proprii de cari sunt conduși, spunându-și cuvântul. Ar fi și fost de dorit, ca astfel să se poată ajunge și la noi la o bună întocmire, și totodată la o generalizare într'o formă înțeleaptă, barem a unor slujbe, din mult ignoratul și îngăduitorul tipic al bisericii noastre.

Inceputul părintelui Stanciu, așa cum a fost, mi-a întărit așteptările. L-am considerat de-o rază trezitoare, care se va răsfărca și asupra altora, le va topi răceala tăcerii și a nepăsării și-i va îndemna să se alieze la încercarea de inaugurare a unui început prevestitor de muncă trează, stărui-toare și înțeleaptă.

Până la acest dat, vreme de alt-cum cu destul răgaz, ne mai ivindu-se nici un luător de cuvânt, mă văd îndemnat a privi discuțiunea de încheiată și a răspunde numai reflexiv, în Cristos Dr. Ioan Stanciu.

*

De mult mă preocupă gândul de-a stărui asupra unor stări și pricini, cari țin în loc activitatea culturală mai vie a preoțimei. Indiferentismul arătat față de această chestie îmi îmbie prilej potrivit. Să mi se îngăduie deci până a răspunde în special la obiecțiunile făcute, a deschide o paranteză, care îmi va sta într'ajutor și din care în bună parte se vor desprinde și unele din argumentele protivnice.

FOIȘOARĂ.

Dela „Academia Română”.

— Raportul secretarului general asupra lucrărilor făcute în 1914—1915. —

(Urmare.)

Iată aci scrierile rămase dela N. Dobrescu:

M. Minuciu Felix. Apologia Octavii, tradusă în românește și precedată de o schiță biografică și de un studiu critic introductiv. Teză de licență. București 1902; Fragmente privitoare la istoria bisericii române. Budapesta 1905; Istoria bisericii din România (1850—1895). Buc. 1905 (Studii de istoria bisericii române contemporane. I); Intemeierea mitropoliilor și a celor dintâi mănăstiri din țară. Buc. 1906 (Contribuțiuni la istoria bisericii române); Istoria bisericii române din Oltenia în timpul ocupației austriece (1716—1739). Buc. 1906; Un memoriu al Mitropolitului Atanasie. Buc. 1906; Contribuțiuni la istoria bisericii române în secolul XV. Buc. 1907; Lecția de deschidere a cursului de istoria bisericii române... 3 Noembrie 1907. Buc. 1908; O privire istorică a calendarului bisericesc. Vălenii de Munte 1908; Mitropolitul Andrei Șaguna. Buc. 1909; Defectuositatea alegerii episcopilor și mitropoliților la noi. Studiu istoric-

Propunerea părintelui econom Nazarie am înfățișat-o într'un întreg corespunzător. Ca subiect al lucrării am luat și desvoltat din aceasta numai partea culturală, *predica*, având scopul de-a cuprinde și scoate la iveală din icoana stărilor zilelor noastre acea parte dureroasă și păgubitoare, care face pe mulți a se amăgi cu credința, că la noi și astăzi, când ne place a ne lăuda și mândri c'o generațiune nouă de preoți, cu studii corespunzătoare, cu maturitate, ici-colo chiar cu studii academice, partea de căpetenie a oficiului preoțesc s'ar pune aproape numai pe îndeplinirea slujbelor rituale și a celor câteva acte de rezolvat, ce se ivesc în decursul anului. Și'ncolo, cinstite excepțiunilor. Din o parte diferite voci: am isprăvit, mi-am îndeplinit îndatorirea ofiului; am făcut totul. Pot să-mi văd de orice ocupațiune străină de chemarea slujbei preoțești. Și iarăș dintr'alta numai bătălii la viața sărăcăcioasă a satelor: că e urâtă, lipsită de ocupație, plină de monotonie, de plictiseli etc...

Din studiul publicat în Nr. 31-32 ai «Telegr. Român» cel-ce a voit să mă înțeleagă a putut să constate cu ușurință sensul lucrării, ținta urmărită, care n'a fost și nu este alta, decât îndeplinirea cu conștiințiozitate și pricepere a tuturor *datorințelor culturale preoțești*, care dacă s'a întrelăsat în trecut, în prezent și'n viitor nu se va mai putea neglija. Va rămănea, ca pe lângă îndeplinirea cu conștiințiozitate a slujbelor rituale ca «*cei dintâi oameni din satele noastre*», ca «sfătătorii și îndrumătorii chemați», — dupăcum foarte nimerit o spune dl profesor S. Mehedintzi «să fie cel mai de samă purtător de cuvânt și de idei în fiecare parohie», adică, în marginile puterilor să fie fiecare o putere culturală de prima calitate, căci numai astfel va putea îndeplini cu vrednicie multe cerințe.

«In viața popoarelor de azi, zice un vrednic fruntaș al neamului nostru, toate se petrec sub deviza culturii, iar cultura nu este altceva, decât un mijloc, care făcându-ne se cunoaștem tot mai bine lumea în care trăim și legile firii, cari ne stăpănesc, ne dă putința să ne folosim cât se poate de mult de avantajile materiale ce acestea ne ofer; — ca parte morală: cultura e mijlocul prin care ne deprindem să lăpădăm zilnic mai mult și mai mult din însușirile animalice ordinare moștenite, cari sunt totdeauna egoiste, și să ne însușim calități altruiste, *căutând binele altora, nu numai al nostru*. Iar însușirea de căpetenie a omului cult trebuie să fie *iubirea de muncă*» (V. Onițu, «Telegr. Rom». Nr. 73. 1908).

critic. Buc. 1909; In chestia modificării legii Sinodului. Lămuriri canonice-istorice asupra organizației bisericești din biserica ortodoxă. Buc. 1909; Viața și faptele lui Antim Ivireanul, Mitropolitul Ungro-Vlahiei. Buc. 1910; Din istoria bisericii române. Secolul XV. Studiu istoric. Buc. 1910; Istoria bisericii române pentru cl. VI secundară. Buc. 1912; — pentru cl. VII secundară. Vălenii de Munte. 1912.

În ziua de 1/14 Octomvrie s'a stins din viață, la Gherla, *Ioan Mihalyi*, membru corespondent în Secțiunea istorică, ales la 25 Martie (7 Aprilie) 1901. D-l președinte Dr. C. I. Istrati ni-a adus la cunoștință vestea încetării din viață în sedința dela 3/16 Octomvrie. Biroul a exprimat condoleanțele sale printr'o telegramă adresată I. P. S. Sale Victor Mihalyi, Mitropolitul Alba-Iuliei și Făgărașului, fratele răposatului.

Mihalyi s'a făcut mult cunoscut prin culegerea sa de documente asupra Maramureșului, apărută la 1900 în Sighetul Marmăției, sub titlul de: Istoria Comitatului Maramureș. Tom. I. Diplome maramureșene din secolul XIV și XV, — scriere premiată de Academie. Dela dansul ni-a mai rămas: Mitropolitul Dr. Ioan Vancea de Buteasa. Schiță biografică. Blaj 1890.

Dr. E. Kaluzniacki a încetat din viață în ziua de 21 Iunie (3 Iulie) Răposatul era un cunoscut slavist și profesor de limba și literatura slavă la universitatea din Cernăuți. Academia, ținând seamă de valoarea

Ca preoți culti și harnici, conștiinți de datoria chemării noastre și înțelegători de rostul vremii, ne vom năzuia a cuprinde sub aripile puterilor noastre sufletești, într'un program potrivit împrejurărilor și cerințelor locale, toți ramii culturii religioase, morale, pedagogice, istorice, naționale, economice și sociale. E de datoria preotului de-a trezi pe credincioși la o muncă nouă și rațională, de-a îngriji de luminarea și înaintarea satelor, de-a împăna fiecare pe cel de sub păstorirea lui cu tot soiul de societăți și reuniuni, a căror întovărire și înfrățire să le întărească mintea și încrederea în *munca proprie*, care toate le prefăce, toate le schimbă spre bine, toate le îndreaptă spre progrese! Preoții sunt chemați a stărui fiecare, cu «timp și fără timp», și de a face din satul lor o parohie bine îngrijită, îngrădind-o de toate laturile cu cetăți puternice, cu toate lucrurile bune, cu tot felul de așezăminte culturale, cari din toate părțile se reverse asupra ei binecuvântata ploaie înviorătoare, precum și razele mănoase ale soarelui de primăvară, ale unei munci nepregetate, ale unei culturi și propășiri înălțătoare. Căci puterea muncii și a culturii sunt armele vremii, prin cari se săvârșesc minuni, se câștigă lupte și se sdrobesc întărituri. Se alungă întunerecul neștiinței, se ușurează greutatea de traiu, se desăvârșesc oamenii, se prefac sate și orașe, se înmulțesc averi sufletești și trupești.

Spre un astfel de program de muncă și chemare ne îndeamnă *preaînțeleptul nostru părinte Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Meșianu* în clasică vorbire de instalare în scaunul episcopesc, zicându-ne: «Voi sunteți chemați a fi cei mai de aproape amici ai poporului, dela naștere până la mormânt. Voi sunteți cari auziți durerile și suferințele lui, voi sunteți cari împărțiți cu el binele și răul. Deci aducându-vă aminte, că chemarea voastră este atât a slui sfintele taine, cât și a *înălța poporul, în școală și în biserică, afară de școală și afară de biserică și la toate ocaziunile*, aducându-vă aminte, că chemarea voastră este să fiți adevărați părinți ai poporului, și ca a-tari aveți sacra datorință a-i deștepta simțul la tot ce e bun frumos, folositor și nobil; aducându-vă aminte, că precum aveți titlul de părinți față de popor, tot așa aveți și datorința a îngriji de creșterea lui cea bună, ca și de a familiilor voastre; aducându-vă aminte că un păstor numai atunci e văzut, respectat și folosit, când și turma lui e bine grijită și respectată; și în fine, aducându-vă aminte, că mai curând sau mai târziu vom descinde cu toți

în mormânt și după moarte vom avea să dăm seamă înaintea lui Dumnezeu și a posterității de toate faptele noastre, dar și până atunci aducându-vă aminte pilda smochinului și a pomului neroditor, pe care l-a osândit Domnul în foc, pentru că n'a adus fructe, (Marcu, XXI,9) vă recomand și vă sfătuiesc din tot sufletul meu, *să lucrați ziua și noaptea la întărirea poporului nostru în religiunea străbună, după spiritul ei, adică la luminarea lui și prin aceasta la fericirea lui bineînțeleasă. Dacă cei 12 apostoli ai lui Cristos au fost în stare a lumina lumea cu învățăturile lor față de toate pericolele ce-i amenințau, cum nu va putea face aceasta fiecare preot de astăzi în parohia sa, care-l susține și venerază, ca pe părintele său*». (Telegr. Rom. Nr. 43-1915)

Iar un alt prelat bisericesc zice: «Am afirmat, că dela munca și harnicia fiecărui preot depinde în total buna starea morală și materială a popoarelor încredințați păstoririi sale. Da, așa este; că nu știu care altul ar fi rostul și chemarea preotului în societate, *dacă nu năzuința nelincetată de a o îndruma pe calea propășirii morale și sociale creștine. Numai prin aceasta ar satisface poruncii date de Iesus Cristos a fi «lumina lumii», poruncă, care cuprinde în sine întregul domeniu al vieții creștinești și cetățenești*». (Albina, an. VI. p. 497.)

(Va urma.)

Răsboiul.

Lembergul e recucerit dela Ruși!

Aceasta e știrea îmbucurătoare, pe care ni-a adus-o firul telegrafic încă eri sară. Lupta a fost grea, pentru că dușmanul își făcuse întărituri puternice în jurul Lembergului, cari însă *rând pe rând au fost luate cu asalt de bravele trupe aliate*. Eri după amiază, (Marți, în 22 Iunie) trupele germane și austro-ungare *și-au făcut apoi intrarea triumfală în Lemberg, capitala Galiției*. S'a dat deci ultima lovitură Rușilor pe teritoriul Galiției, care acum poate fi considerat ca curățit de Ruși.

La frontul italian s'au dat lupte la Plava, pe la Krn și la Plöken, granițele Carintiei, dar toate cu succes nefavorabil pentru trupele italiene, ale căror atacuri au fost toate respinse. Vasele noastre de războiu operează pe mare cu bun succes.

Pe frontul dela apus mai multe atacuri de ale trupelor franceze au fost respinse din partea Nemților. Într'un loc trupele germane au luat ofensiva și au scos pe Francezi din mai multe linii de apărare. Șase ofițeri și 623 soldați francezi au ajuns

scrierilor sale și de sprijinul pe care ni l-a acordat cu toată bunăvoința în unele lucrări științifice, l-a ales în sedința de la 20 Martie (1 Aprilie) 1890 membru corespondent străin în Secțiunea istorică.

Biroul a adresat familiei o telegramă de condoleanțe.

Scrierile mai însemnate ale lui Kaluzniacki sunt:

Documente moldo-venești și muntenesti din arhivul orașului Lemberg. Lemberg 1878 (în limba polonă); Beiträge zur älteren Geheimnisschrift der Slaven. Wien 1880; Die polnische Recension der Magdeburger Urtheile und die einschlägigen deutschen, lateinischen und czechischen Sammlungen. Wien; Historische Uebersicht der Graphik und der Orthographie der Polen. Wien; Werke des Patriarchen von Bulgarien Euthymius (1375—1393) nach den besten Handschriften. Wien 1901; Aus der panegirischen Literatur der Süslaven. Wien 1901; Monumenta linguae palaeo-slovenicae. Tom. I. Evangelium Putnam. Vindobonae et Teschenae 1888.

Mai amintim încă apendicele din vol. I, p. II, II p. II și II p. III. ale Documentelor Hormuzak, unde se află 94 de documente slavone și polone însoțite de traduceri latine datorite lui Kaluzniacki.

La 11/24 Noemvrie a decedat în București arhitectul Andrei Lecomte du Noüy, membru corespondent străin în Secțiunea literară, ales la 25 Martie 1887. Răposatul

era un artist de mult gust și și-a pus toată priceperea și talentul în restaurarea monumentelor noastre istorice, cum sunt catedrala și reședința episcopală dela Curtea de Argeș, bisericile Trei Ierarhi și S-tul Nicolae din Iași, catedrala Mitropolitană din Targoviște și biserica S-tul Dumitru din Craiova.

S'a depus o coroană pe sicriu din partea Academiei; iar la serviciul religios au asistat d-l I. Bianu și secretarul d-voastre general.

În anul trecut Academia a fost pusă în putința să îndeplinească vechea dorință de multe ori exprimată, de a lua în a ei îngrijire perpetuă casa dela Mircești, în care a locuit, a gândit și a scris marele poet al neamului Vasile Alecsandri, dimpreună cu mormântul în care se odihnesc pentru veșnicie rămășițele lui pământenești.

Nepoatele de fiică ale poetului, d-na Margareta N. Catargi și d-ra Elena D. Catargi, ca proprietare ale moșiei Mircești, lăsată lor prin testament de marele lor bunie, au dăruit Academiei, prin actul investit cu toate formele legale dela 3/16 Iunie 1914, casa, curtea și grădina cu toate edificiile cuprinse în lăuntrul împrejurimii și în cari a trăit acela, care a fost în epoca lui marea cea mai luminoasă glorie literară a neamului și a Academiei. Folosința imobilului este de drept rezervată, pe tot timpul vieții, d-nei Paulina V. Alecsandri, văduva gloriosului poet și patriot.

în captivitate la Nemți. Pe alte locuri au avut Francezii mici succese, iar localitatea Metzeral a fost evacuată de Nemți, pentru a se evita pierderi inutile.

O broșură de actualitate.

În zilele trecute am primit dela domnul profesor în teologie Dr. N. Bălan o broșură actuală, intitulată: „*Îndrăzniți eu am biruit lumea*”. Cuprinde cinci predici pentru timp de război.

Tochmai eram dornic de o astfel de carte și nu m'am înșălat, căci predicându-se la noi în toate Duminecile, — pe lângă izvoare germane de cari mă folosesc — cartea aceasta mi-a dat un prețios ajutor, nu numai la mângâierea și întărirea credincioșilor parohieni în credința noastră, ci și a militarilor reconvașcenți, aflați în Cristian.

La noi predica e o necesitate imperioasă, și aceasta de aceea, fiindcă Românii din comunele unde trăiesc împreună cu evanghelicii luterani, văd în preot nu numai un singur la altarul Domnului, ci și un îndrumător în toate chestiile ce-i preocupă.

Trăim vremuri istorice. Războiul mondial descoperă lumea virtuțile ostașilor noștri ca: curajul, jertfirea de sine ș. a.

Până când ostașii își îndeplinesc datorita cătră tron și patrie pe câmpul de luptă, noi, preoții dela sate, avem datorita a răspândi și întări cuvântul lui Dumnezeu, și cu mai mare sîrguință ca ori, când, dând celor de acasă curaj moral pentru suportarea năcazurilor vremii, înălțându-i sufleteste și trezindu-i la o nădejde de mai bine în viitor.

Broșura prelucrată atinge acest scop într-o manieră; despre aceasta se va convinge ori și cine, dacă își ia osteneala să citească frumos și pe înțeles poporului ori care cuvânt din ea.

Duminecă am ținut a patra predică după broșura domnului prof. Bălan și trebuie să constat ne acesă căle, că impresia asupra poporului a fost una din cele mai puternice.

Voi părinți, tu tată și mamă, rugați-vă pentru fiul vostru; tu soție, roagă-te pentru soțul tău; voi copilași, rugați-vă pentru tatăl vostru; voi preteni și vecini, rugați-vă pentru frații voștri duși în război.... Până au fost acasă și cu voi împreună, poate nu i-ați știut prețului și nu i-ați iubit dupăcum se cuvenia, — acum, când sunt departe de voi, arătați-vă iubirea, rugându-vă pentru dâșii etc. etc.”

Și numai din aces'e frânturi citate se poate presupune, că cât de tare ating ele simțul inimii poporului dela sate; în decursul predicilor întregă biserica, cu mic și mare între suspine și cu ochi plini de lacrimi, toți păreau că rostesc rugăciunea:

„Doamne, pe cel iubit al meu, care se găsește în ploaia de gloanțe, îl las în seama Ta, Tu să porți grijă de el, Tu să-l ocrotești”.

Rezultatul acestei moral constituie o satisfacție pentru domnul Dr. N. Bălan și stud. în teol. Moșoiu de a fi făcut un lucru bun și folositor.

Stilul ușor precum și explicații proprii felului românesc de gândire, apoi exemple bine alese din viața neamului nostru, sunt lucruri reușite, după cari judecând s'ar putea zice, că broșura e mai mult originală decât prelucrată.

Fapta d-nei și d-soarei Catargi, porinită din simțiminte de adâncă pietate pentru memoria glorioasă a bunicului lor și din încrederea că aceleasi simțiminte se păstrează acum și vor fi păstrate și în nefericitul viitor și de Academia Română, — este prin nobletea ei morală mai pesus de orice laudă.

D-l președinte Dr. C. I. Istrati, aducându-ne la cunoștință aceasta în ziua de 6/19 Iunie, a propus înființarea unui muzeu în care să se strângă toate lucrurile rămase de pe urma poetului. Cu această ocazie, d-l Dr. Istrati a făgăduit să dăruiească toate lucrurile adunate de d-sa, în legătură cu Alecsandri.

II. Ședințele de peste an.

Anul trecut Academia a ținut 19 ședințe ordinare, 2 extraordinare și 15 publice.

În ședințele publice s'au făcut următoarele lecturi și comunicări:

D-l N. Iorga a ocupat mai multe ședințe cu expunerile și comunicările sale:

La 6/19 Iunie a citit comunicarea: *Veneția în Marea Neagră. III. Originea legăturilor cu Ștefan cel Mare și mediul politic al dezvoltării lor*; la 20 Iunie (30 Iulie) a expus comunicarea: *Scrisori inedite ale lui Tudor Vladimirescu din anii 1814—1815*; la 5/18 Septembrie a vorbit despre: *Activitatea culturală a lui Constantin Vodă Brâncoveanu și scopurile Academiei Române*; la 17/30

Azi e timpul, ca să nu se întrelase la nici o ocazie predicarea cuvântului lui Dumnezeu, să nu se mărginească nimenea numai simplu la celebrarea sfinteii liturgii ori a sfântului Maslu ș. a., căci dacă a fost deajuns slujba sfântă în timp de pace, azi sufletul poporului e dornic de a ști mai multe și trebuie mulțumit, căci „*astăzi predică și evenimentele*”.

Cristian, la 4 Iunie v. 1915.

Preot. Const. Moldovan.

Frații Lucaciu morți pe veci.

În Baia-mare s'a ținut nu de mult sinodul protopopesc gr-cat. român, sub conducerea noului protopop *Alexandru Breban*. Sinodul a votat în unanimitate o rezoluție, impusă de împrejurările actuale, în care se osândesc preoții Dr. *Vasile Lucaciu* din Sisești și fratele său *Constantin Lucaciu* din Dorolt, pentru că și-au părăsit turma fugind în România. Rezoluția, adresată P. S. Sale, Episcopului Dr. *Vasile Hossu* din Gherla, sură astfel:

„Preotimea română greco-catolică din districtul Baia-mare este adânc mâhnită din cauza rățăcirii criminale a celor doi foști colegi: Doctor *Vasile Lucaciu*, fostul preot din Sisești, și *Constantin Lucaciu* fostul preot din Craiu-Dorolt, cari renegându-și patria, și scăpând din vedere cele părintești, și-au rășărit credințioșii tocmă într'un timp, când aceștia aveau mai multă nevoie de un conducător viteaz. În modul acesta au trădat treburile sacre ale Românilor, cari trăiesc pe teritoriul coroanei Sfântului Ștefan, au murdărit buna reputație, păstrată cu gelozie sfântă în timp de secole, reputație, care este întemeiată pe concepțiunea morală, că pentru un preot român nu există și nu a existat o comoară mai scumpă decât credința, limba, patria și tronul, păstrate totdeauna ca relicviile cele mai prețioase și pentru a căror apărare au fost totdeauna gata și sunt gata și astăzi, dacă ar fi de trebuință, să-și verse sângele. Acum, când dela începutul războiului avem pentru prima oară prilejul să ne intrunim în ședință districtuală, ne înfățișăm înaintea Preasfințitului nostru Arhiepiscop, a grațiosului nostru părinte, cu rugăciunea nestămutată, să ștergeți din lista preoților pe numiții trădători de patrie, de oarece nu putem suferi, ca aceștia să servească și mai departe ca preoți ai acestei dieceze și nu putem admite nici pentru un moment, ca să planeze asupra noastră bânuiala, că am voi să ne identificăm cu ei. Dar știm cât de dureros ne atinge rățăcirea lor cea mizească, și că pentru noi ei sunt morți pe vecie”.

NOUȚĂȚI.

Examenul de calificare în învățarească la seminarul nostru arhiepiscopesc s'au ținut în zilele din 16—19 Iunie n. a. c. sub prezidiul comisariatului consistorial Dr. *George Proca*, asistând ca reprezentant al guvernului Domnul Dr. *Petru Ionescu*, consilier de secție în ministerul de culte și instrucțiune publică din Budapesta. S'au supus la examen 17 candidați, cari totu au prestat examenul cu succes. Candidații cari au obținut diplome de învățători sunt următorii: a) *absolvenți de pedagogie*: Nicolae P. Băncilă, George Băncilă, Romul Bena, Alexandru Blebea, Ioan Căciulă, Ioan Coldea, Simion Dume, Nicolae Mihail, Martien

Octomvrie ne-a întretinut despre: Opera de istorie a Regelui Carol; la 7/20 Noemvrie a cetit o comunicare despre: Imperialismul austriac și cel rus în dezvoltare paralelă; la 28 Noemvrie (11 Decemvrie) ni-a expus comunicarea: Din legăturile noastre cu Sărbii. Corespondența românească a voievozilor din Cladova; la 12/25 Decemvrie a vorbit despre: Privilegiile Șangailor dela Târgul-Oena; la 23 Ianuarie (5 Februarie) ni-a comunicat: Câteva acte privitoare la istoria comerțului român; la 20 Februarie (5 Martie) a făcut o comunicare desore: Dreptul de viață al statelor mici; la 6/19 Martie a dat lectură comunicării: Dardanelele. Amintiri istorice; la 3/16 Aprilie a cetit comunicarea: Câteva lămuriri nouă cu privire la istoria Românilor.

În ședința dela 19 Septemvrie (2 Octomvrie), d-l general Gr. Crăinicianu a cetit comunicarea: Din istoria noastră militară în 1913 și 1914; la 12/25 Decemvrie comunicarea: Asupra războiului european.

Colegul nostru d-l Duiliu Zamfirescu, în ședința dela 7/20 Noemvrie, a cetit comunicarea despre: Sufletul războaielor în trecut și în prezent; iar la 13/25 Martie despre: Bosforul și Dardanelele față de interesele românești.

Tot în ședința dela 13/26 Februarie ni-a vorbit d-l Dr. G. Marinescu despre: Insomnie, ipersomnie și mecanismul somnului. (Va urma.)

Negrea, Ilarion Nistor, George Pop, Ștefan Șulariu, Nicodim Toderaș și Iancu Zăharia. b) *absolvenți de teologie*: Ioan P. Băncilă, O. Barseanu și Aurel Gabor.

Contele Berchtold la front. Fostul ministru comun de esterne al monarhiei noastre, contele Leopold Berchtold, a cerut să fie înrolat și trimis ca sublocotenent pe câmpul de război în contra Italianilor. Cererea i se va împlini.

Dela universitate. Rectoratul universității din Budapesta anunță, că înscrierile la universitate pentru semestrul prim al anului școlar 1915-1916 se încep în 1 Septemvrie n. și durează 12 zile. Cu permisiunea rectorului și pe temeiul documentelor necesare, înscrierea se poate face până în 14 Octomvrie. Taxa semestrală a studenților ordinari este de 75 coroane, care se plătește îndată la înscriere.

Doamna Lucia Cosma, distinsa noastră cântăreață a fost decorată din partea *Maiestății Sale, Regelui Ferdinand al României, cu medalia „Bene merenti cl. I.”*

Hoții mari în Rusia. N'a folosit nimica amenințarea generalisimului rusesc Nicolae Nicolaevici, făcută la începutul războiului, că cine fură dintre ofiterii ruși, va fi scânzurat ori împușcat, pentru că totu s'a furat mult în Rusia și sub durată actualului război. Astfel în Varșovia, în magazinele de provizii, trebuia să fie aprovizionare în valoare de zece milioane ruble; dar când se aștepta aci inspecția marelui duce Nicolae, magazinele au fost aprinse. S'au făcut cercetări și s'a constatat, că aceea ce se afla în magazinele arse, nu reprezenta decât o valoare de un milion. Celelalte, nouă milioane, au fost furate. Marele duce Nicolae a dat ordin să fie imediat arestați 250 de ofiteri superiori dela intenđența rusească.

Curent de pace. Presa engleză și presa neutrală arată, că în America s'a pornit un puternic curent de pace. Nu mai este vorbă de împăcarea perfectă a Germaniei cu America, ci se accentuează posibilitățile unei păci internaționale. Un singur fruntas al vietii americane combate ideile pacifistilor, fostul președinte Teodor Roosevelt.

Greve de muncitori. Ziare berlineze primesc știri despre mari greve în Rusia. În orașele Odesa, Moscova și Petrograd s'au pus în grevă peste 50 mii de muncitori.

Mormântul deputatului Dési s'a aflat. O depoză a comandantului de armată Pflanz-Baltin, adresată familiei deputatului Zoltán Dési, constată că preotul militar Dr. Fritsch a găsit mormântul eroului deputat lângă Nistru, și că Dési a murit moarte vitejască în fruntea companiei sale, după o luptă crâncenă, în 24 Martie a. c.

Bani noi. S'au pus în circulația bancnote nouă de câte două coroane. Bancnotele nouă se deosebesc de cele vechi nu mai prin aceea, că sunt imprimate pe hârtie mai solidă. Hârtiile vechi de 2 coroane vor fi retrase din circulație.

Monopolul cafelei. Ministrul de finanțe al Rusiei plănuiește introducerea monopolului pe cafea. Speră să obțină un venit anual de 20 milioane de ruble.

Distincție pentru un arhiepiscop. Tarul a trimis arhiepiscopului *Euloghiu* de Volhynia o cruce împodobită cu briliante și însoțită de autograf prealalt, drept recunoștință că arhiepiscopul a desvolat activitate reușită (?) în respândirea credinței ortodoxe între locuitorii Galiției.

Gurile iadului. Soldații italieni căzuți în captivitate austro-ungară spun, că artileria noastră a făcut efect îngrozitor asupra trupelor italiene. Li s'au părut, că deodată s'au deschis toate gurile iadului să înghită tot din cale.

Fată în serviciu militar activ. Generalul Mackensen a făcut dela 15 Iunie tocoace peste 40 de mii de prizonieri ruși în luptele galiene. Între prizonieri se găsește și fiica unui colonel rus. Viteaza fată a luat parte la război îmbrăcată în uniformă de voluntar.

Cât de departe se aude tunul? În Vorarlberg și în valea Innului de sus s'a auzit deslușit glasul tunurilor de pe câmpul de luptă alsatian. Înainte cu câteva zile locuitorii din Bozen au putut deosebi perfect sgomolul de tunuri descărcate în Tirolul sudic. O trupă de voluntari, care făcea exerciții la o înălțime de două mii de metri pe vârful Serles, auzea bine urletul tunului dela frontiera italiană, deși hotarul acesta, unde se petrec acum luptele, se găsește la o distanță de 160 chilometri în linie aeriană.

Cheltuială nu glumă. Anglia, în războiul actual, are o cheltuială zilnică de 72 milioane de coroane.

Înapoierea refugiaților. Din Viena se aduce la cunoștință refugiaților, cari doresc să se înapoieze în Bucovina și în Galiția, că cererile în această privință trebuie adresate ministrului de interne austriac.

Disolvare. Un ziar elvetian primește știrea, că guvernul francez a disolvat toate reuniunile politice înființate cu scopuri pacifice în Paris, Marsilia și Lyon. Reuniunile acestea purtau o corespondență întinsă cu țările neutrale, agitând pentru încheierea cât mai de grabă a păcii.

Casa domnitoare înrudită. Casa de Savoia a Italiei este foarte aproape înrudită cu Habsburgii. Prima soție a moșului regelui actual italian a fost arhiducesa *Adelaida* din Austria. Tatăl lui Victor Emanuel II, regele Sardiniei *Carol Albert*, avuse de soție pe arhiducesa austriacă *Terezia*, răposată în 1855. Membrii casei savoiene se înrudesesc și cu multe familii princiere din Germania. Cu slavii s'a înrudit numai domnitorul de acum Victor Emanuel III., căsătorit cu *Elena* din Montenegro. Nu începe îndoeale, că regina Elena a contribuit mult la declararea războiului italian.

Despre viitoarea pace. Din Berlin se scrie, că în ultima ședință a casei seniorilor președintele a rostit o vorbire, în care între altele a zis: Nu putem ști, oare la viitoarea noastră întrunire vom fi apropiați de terminarea războiului. S'a spus, că trebuie să încheiem o astfel de pace, care pe viitor să ne scutească de asemenea atacuri. După convingerea mea, nu există pace de felul acestă. Cu cât vom ieși mai întăriți din luptele de până acum, cu atât mai mult vor căuta adversarii noștri să se încheie într-o coalitie cu scop de a ne lua earăș aceea ce am câștigat. Garanța noastră nu poate să fie alta, de cât *puterea noastră proprie*. Am plecat cu unire și curej la război: însușirile acestea au să fie hotărâtoare și la încheierea păcii.

Bioscopul Apollo de pe Piața Hermann va reprezenta *Mercuri* și *Joi* în 23 și 24 Iunie n. 1915 program de elită: *Benares*, vedere colorată. *Cucerit prin violență*, umoristic. *Enigma casei din colț*, dramă criminală în 2 acte. Când s'apănuș de dus de acasă, comic. *Tragedia pădurii*, dramă socială în 3 acte.

Note și impresii.

Presimțire soldătească. Doi infanteriști stau de pază. „Știi ce, încep unu, mi se pare că ne apropiăm de pace.”

„Nu se poate, măi. Doar vezi, că ne batem zilnic și prindem la dușmani, și tot nu se mai gată.”

„Ba, da! Se apropie sfârșitul. Uite de ce: domnul caporal lmi zicea săptămâna trecută, că noi toți sântem adevărați viteji; dar ieri și astăzi, toată ziua, nu m'a scos din „măgar” și „bou”: va să zică domnul caporal începe să vorbească întocmai ca în curtea dela casarmă noastră. Nu-i asta semn bun, că vine pacea?”

Se face lumină în Franța. Criticele militare franceze încep a judeca situația în colorare mai puțin trandafir, dar mai apropiată de realitate. *Matin* constată, că istovirea puterilor germane, ce mereu s'a așteptat, s'a dovedit absolut falsă. *La France* recunoaște, că trei speranțe d'ale aliaților înțelegerii nu s'au împlinit: 1. Speranța în forța ofenzivei rusești; 2. Speranța în sleirea puterii Germaniei; și 3. Speranța în a răpune dușmanii prin foamete.

Morala este: Înainte de a porni o campanie, caută și te organizează pentru luptele ce te așteaptă, întărindu-te pe teren militar, industrial, economic și moral.

Arta și războiul. Cu toată reputația sa de țară „sami-barbară”, Rusia a făcut pregătiri pentru a-și eterniza faptele de seamă săvârșite în actualul război. Dosprezece pictori, artiști ruși, cu mâni măiestre, în urma însărcinării date de țară, au asistat dela începutul ostilităților pe la diferitele fronturi, adunându-și motive de inspirațiuni artistice. Pânzele, ce vor înfățișa lupte și scene din campanie, au să vestească posterității părțile frumoase și părțile dure-roase ale războiului.

E știut că *marele Napoleon* a dat o deosebită atențiune tablourilor, în care se zăvărașe bătălii. Iși avea pictorii speciali și cerea dela dâșii nu numai să copieze realitatea îngrozitoare, ci să înmormune o pereie lor calitățile sublimului și, în vederea timpului viitor, să idealizeze eroii războiului.

Nr. 224/1915.

(89) 1—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a Vingard, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitele sunt cele fasonate în tab. B. pentru întregirea dela stat.

Concurenții au să-și aștearnă cererile instruite conform normelor din vigoare, în termenul prefipt, subsemnatului oficiu protopresbiteral, și până inclusive 8 zile înainte de a-l egere să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta, respective a celebra și cuvânta.

Sebeș, 3/16 Iunie 1915.

Oficiul protopresbiteral al Sebeșului:

Sergiu Medean
protopresb.

Nr. 197/1915.

(86) 2—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia Craiva (cl. III-a) se scrie nou concurs, cu termen de 30 zile, dela această primă publicare.

Venitele, cu întregirea dela stat, sunt conform datelor din coala B.

Cererile de concurs se vor înainta la subsemnatul oficiu, în termenul sus indicat, având concurenții a se prezenta, — pe lângă observarea prescrișelor reglementare, — în o Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a cânta și predica, resp. celebra.

Alba-Iulia, 6 Maiu 1915.

Oficiul protopresbiteral român-ortodox al tractului Alba-Iulia, în conțelegere cu comitetul parohial.

Ion Teculescu
protopresbiter.

Nr. 141/1915.

(87) 2—3

Concurs.

Conform ordinului Venerabilului Consistor dtdo 22 Aprilie 1915 Nr. 4104 Bis., se scrie concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“ pentru întregirea postului de paroh în parohia de clasa a III-a, Baia lui Craiu cu crâșturile Curpeni și Pârcoasa și fiiiile Toplița. Cernișoara-Floresc și Valariu din protopresbiteratul Hunedoara.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor dela stat.

Competenții la acest post au a-și așterne cererile instruite, conform normelor în vigoare la oficiul protopresbiteral al Hunedoarei în termenul sus indicat, având a se prezenta în vre-o Duminecă ori sărbătoare spre a cânta, respective a celebra și a cuvânta.

Hunedoara, la 30 Aprilie v. 1915.

Oficiul protopresbiteral greco-ortodox Hunedoara.

Avram P. Păcurariu
protopresbiter.

Aviz.

Avem onoare a aduce la cunoștință, că depozitul nostru de mobile și atelierul de tapezier se află tot în strada Orezului Nr. 27.

(88) 1—6

Cu toată stima:

Horger & Kepp.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei

și

Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

în care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluește mă Dumnezeule“ etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efreim; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciunile înainte de mărturisire; rugăciunile înainte de împărtășirea cu s. cuminicătură ale marelui Vasilie și Ioan gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cuminicătură; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstei cruci.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată frumos, în culoare roșie, cu 40 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

În editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane, în traducere românească, făcută de dl Teodor V. Păcățian, redactorul „Telegrafului Român“ a apărut:

Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: *Principiile fundamentale ale civilizațiunii. Educarea voinței în spirit creștinesc. Degenerarea morală. Sublimitatea evangheliei. Împărăția lui Dumnezeu.*

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** din Sibiu. Prețul unui exemplar e 1 cor. 50 fileri plus 5 fileri porto poștal.

Revânzătorilor li se dă 20% rabat.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprinde: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluește-mă Dumnezeule“, etc.; rugăciunile mesei; Simbolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către Domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată în culoare roșie și vândută cu 20 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preoților, profesorilor și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corespunzătoare nu numai pentru trebuințele sufletești ale ori cărui creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din resbel, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

Biblioteca

„Reuniunii române de agricultură din com. Sibiu“.

- Nr. 1. Tinerea viteilor, de E. Brote K —24
2. Trifoiul, de Eugen Brote . —24
3. Prăsirea pomilor, de Dem. Comșa —24
4. Legea veterinară, de inv. Muntean —80
5. Însușirile de credit (I. Raiffeisen), de Dr. Aurel Brote . 160
6. Cartea stuparilor săte ni, de Romul Simu —70
9. Povețe pentru stăpînire: gîndacilor de Maiu —10
10. Darea pe vinuri și favoaurile (înlesnirile) ce face legea în privința ei proprietarilor de vii —
11. Povețe pentru apărarea împotriva gîndacilor, cari si re-delesc mugurii —10
12. Scurtă povățuire la stăpî-pirea șoarecilor de câmp . „ —10
13. Cum să îmblătim orzul de-ber —18
14. Viierul român sau Noua cultură a viilor, de Nicolau Iosif, învățător —70
15. Nutrirea animalelor de casă, de Aurel Cosciuc. Op. pre-miat. Cu 6 ilustrații în text . 150
16. Cuvinte de îmbărbătare pen-tru Serbarea pomilor și a pa-serilor —20
17. Monilia, o nouă boală a po-milor, de Hermann Kerr a . —10
18. D'ale Pomăritului, sfaturi în-tocmite de Astra Hodoș . „ —25
19. Cîteva rele în-cuibate în po-porațiunea dela sate de Dr. Ion Bucur, medic —30
20. Nimicirea șoarecilor de câmp, îndruări prelucrate după instrucție ministerială . . . —20

ICOANE SFINTE

pictură de mână în oleu, pe pânză, în orișicare mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

Librăria Tipografiei arhidiecezane
Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 415

I.

- Adormirea Maicei Domnului
Bunavestire
Nașterea Domnului Iisus Christos
Fuga la Egipt
Iisus în biserică de 12 ani
La nunta din Cana
Iisus pe mare
Învierea lui Lazar
Schimbarea la față
Răstignirea lui Iisus Christos
Punerea în mormânt
Învierea Domnului
Înălțarea — Floriile
Tăierea împrejur
Nașterea Maicei Domnului
Pogorârea Duhului sfânt
Nașterea sfântului Ioan Botezătoru
Grigorie, Vasilie și Ioan
Adormirea sfintei Ane
Afiarea capului sf. Ioan Botezăt

II.

- Iisus pe Cruce
Înălțarea sfintei cruci
Ilie prorocul în carul de foc
Tăierea capului sfântului Ioan
P. Grigorie teologul
Sf. Vasilie

III.

- Botezul Domnului
Constantin și Elena
Sfântul Dumtru călare
Sfântul George
Maica Domnului
Petru și Pavel
Arhanghelii Mihail și Gavriil
P. Ioan Gură de aur
PP. Ioachim și Ana

IV.

- Arhanghelul Mihail
Gavriil
Apostol ori-care
Domnul Christos
Iisus în muntele Mas-linilor
Sfântul Dumtru
Sfântul George
Ilie Prorocul
Ioan în pustie
Sfântul Nicolae
Simeon
Andreu
Evangelistul Ioan
Luca
Marcu
Mateiu
Prorocul Zaharia
Apostolul Iacob
Filip

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icoane din Grupa IV.				
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.				
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100
foarte fine Cor.	39-20	44-80	58-80	81-20	106-40	35—	40-60	51-80	70—	89-60	30-80	37-80	46-20	61-60	78-40	28—	34-60	42—	56—	70—
fine . . .	26-60	29-40	46-20	56—	72-50	23-10	27-30	40-60	49—	65-80	20-30	23-80	35—	43-40	60-20	18-20	21—	30-80	39-20	56—
simple . . .	14—	16-10	18-20	26-50	36-40	12-60	14—	16-10	23-80	32-20	11-20	11-90	14—	21-70	29-40	9-80	10-50	11-90	60	26-60

Prețurile indicate în șema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tinichea și aluminiu.

Deasemenea și cu angajamentul pentru prapori din orișice fel de materii și de orișice culoare pe lângă condițiile cele mai favorabile